

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 אוקטובר 2018

עפמ"ק 18-10-2970 אבו עישה נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

ראשד אבו עישה ת.ז. 300193109

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד גרשון קליינר
ב"כ המשיבה עו"ד מירב הירש

פרוטוקול

ב"כ המערער:

במסגרת הדיון שהתקיים ביום 8.5.17, חזרתי בי מהבקשה לביטול צו הפסקה גם בעניין הטענות לגופו של עניין. הסיבה שחזרתי שלא היה מדובר בהסכמות רגילות שנתנו לי 3 חודשים ארכה לפי התקנות אלא כתוב באופן מפורש "שמורה למבקש לבצע התאמה של המבנה כך שיהיה פטור מהפטר". לפני שלושה חודשים פניתי למשיבה ואמרתי לה שאנחנו רוצים לבצע עבודות התאמה למבנה עצמי, זה כרוך בעלויות רבות לבצע התאמה זו, ואני רוצה את ההסכמה שלה מראש לבצע הליך זה. אני לא יודע מדוע חברתי מדוע שעל אף ההסכמה ותוקף משפטי לאחר מכן הוגשו בקשות נוספות להארכת מועד, והכול היה להתאים את המבנה, אין כל היגיון שאבצע התאמה והעלויות הכספיות יהיו גבוהות ואחר כך המשיבה תהרוס את המבנה, מדובר בנזק כפול של עלויות ראשונות ושניות.

ב"כ המשיבה:

זאת הייתה תקופה שלא ביצענו הריסות. ביררתי עם התובעת שנתנה את ההסכמה והאמת שריחמו עליו. מדובר בתקופה שלא ביצעו הריסות, כל הריסה מתואם עם מבצע הריסות. אבל הטענות שטען המבקש הוא ביקש להתאים להיתר ולא עשה ואני לא מבינה למה זה אשמתנו שהוא לא ביצע את ההתאמות, גם אם היה מקטין את גודל המבנה ל-50 מטר הוא לא עמד ביתר התנאים, על תקופת הזמן שמבנה זמני יכול לעמוד, הצבתו על הקרקע וחלקו מעל הקרקע. אם היה מציג לי מבנים זמניים אחרים הייתי בודקת את זה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 אוקטובר 2018

עפמ"ק 18-10-2970 אבו עישה נ' מדינת ישראל

1

2

ב"כ המשיבה :

3 אני מכירה אתרי בנייה שיש כבר היתר לבנייה ונבנה מבנה לצורך מכירת הדירות שיש בו היתר וכאן
4 אין כלום.

5 הוא לא ציין אפילו מספר תוכנית. זה היה לפחות תואם את מה שטוען. לדעתי כבר הזמינו הריסה.

6

7

המערער :

8 אישרו לי 140 יחידות פלוס 9000 מטר מסחרי. בשבוע הבא יעבדו על השטח יש עתיקות, רוצים מקום
9 שיהיה לעובדים שירותים וגם משרד בשבילי. בתמונה שמציגים שלי אומר שמדובר ב-200 יחידות
10 דיור שהקמתי את המשרד שהאנשים יוכלו לראות את המשרדים.

11

12

12 ב"כ המשיבה : הוא גם לא הוכיח זכות עמידה שזה הקרקע שלו. אנחנו מסכימים לדחות את הבקשה,
13 הוא חוזר בו מהבקשה.

14

15

ב"כ המערער :

16 מס' תב"ע 1010279836. לענין זכות העמידה, היא לא ניתנה במסגרת תשובה לאישום ולא בדיונים.
17 זכות העמידה הייתה ידועה ולא במחלוקת. אגיש תוך 3 ימים אסמכתאות לענין זכות העמידה, אישור
18 של התב"ע המאושרת ושטח המבנה. טענות חברתי לא העלתה אותם מדובר בטענות חדשות.

19

20

ב"כ המשיבה :

21 מפנה לפרו' שנערך ב-8.5.18 בבית משפט לעניינים מקומיים. המבקש חזר בו מבקשתו והוא חזר בו
22 מכל הטענות לענין חוקיות הצו והבקשה נמחקה. עוד נאמר שהמבקש רשאי בהתאם להוראות החוק
23 להגיש בקשת ארכה ושמורה למבקש הזכות לבצע התאמה למבנה ההיתר אבל אין בכך הסכמה של
24 הטענה שהמבנה פטור מהיתר. הוא יכל לעשות זאת ואנחנו היינו בודקים אולם לא עשה את זה, הוא
25 לא יכול להאשים אותנו שהוא לא ביצע את זה.

26

27

26 ההסכמה לדחיית מניין הימים הייתה לפני משורת הדין, וזה היה מאחר שלא בוצעו הריסות
27 בתקופה זו בשל חגי המוסלמים, המשיב לא נוהג ליידע את הצדדים מתי הורסים ומתי לא. זו מבחינת
28 המדיניות ולא הייתה מבחינת הסכמה. לאחר שהמערער חזר בו מהבקשה וחזר בו מכל הטענות לענין
29 חוקיות הצו הוא לא יכול כעת בשלב הערעור לבוא ולטעון שהצו לא הוצג כדין וההיתר פטור לכן אין
30 מקום לטעון לדון בשאלות חוקיות הצו בשלב הערעור ולאחר שחזר בו מביטול הצו. מדובר בשטח
31 שיעודו שטח ציבורי פתוח ולכן לא הוכח כי למערער יש זכות עמידה לבוא ולטעון כי מדובר בשטח
32 שלו בשלב זה אחרי שהוא חזר בו מבקשתו לביטול הצו לבוא ולטעון כי מדובר בשטח שלו שעה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 אוקטובר 2018

עפמ"ק 18-10-2970 אבו עישה נ' מדינת ישראל

1 שמדובר בשטח ציבורי פתוח. גם הטענות לגבי פרויקט שכביכול הוא מקדם לא הוכח ולכן הטענות
2 לגבי המבנה זמני שמשמש למכירת מכירות אינו תואם את המציאות בשטח כי לא נטען שיש היתר
3 לבנייה שהוא אותו כביכול מבנה למכור. תצהיר מיום 30.8.18 שהגיש המתכנן הוא טוען שזה נועד
4 לצורך הכשרת המבנה ליחידות דיור וחנויות ולכן יש סתירה. בתצהיר המתכנן נאמר כי הוא נשכר
5 לצורך הכשרת המבנה. אני חוזרת בי מהטענה לגבי התצהיר. הוא גם אומר שניתן להתאים את המבנה
6 למבנה שפטור מהפטור לפי תקנות הפטור אך בפועל גם אם יבצע הקטנה מ-148 מטר ל-50 מטר דבר
7 שלא נעשה על אף שהמערער טען שהוא מבקש לעשות לפני 5 חודשים עדיין המבנה לא יעמוד בתקנות
8 הפטור וזאת נוכח חלוף הזמן בהתאם לתקנות הפטור המבנה הזמני יכול לעמוד 120 יום ואילו תקופת
9 זמן זו חלפה כבר, לכן גם אם יקטין כעת זה לא יועיל לו. לכן אבקש מכב' בית המשפט לדחות את
10 הערעור ולחייב את המערער בהוצאות בגין הגשתו מאחר מהדברים שנשמעו היום וכן מהודעת הערעור
11 לא הייתה כל עילה ולא הייתה הצדקה להגשת הערעור שעה המערער בעצמו לא עשה את מה שהתחייב
12 לעשות.

13 אכן הוזמנה הריסה לפי תיאום שנעשה כעת, המבנה כבר היה קבוע להריסה ובוטל בעקבות הגשת
14 הערעור ועיכוב הביצוע שהוטל.

15

16 **ב"כ המערער:**

17 אני מתחייב להרוס לאחר שפרויקט הבנייה יסתיים, תוך 9 חודשים אני יהרוס ואם לא זה יחולט.

18 אשיב לדברי חברתי, ככל שתהיה תשובה אבקש שיצורף אסמכתא לכך.

19 חברתי בעצם העלתה מספר טענות, אחת שמדובר בשטח ציבורי ולעניין זכות העמידה, כפי שנטען

20 בבקשות קודמות ובתצהירים, מדובר בשטח ששייך למבקש כראיה התב"ע אושרה, הוגש תיק היתר

21 והוא כבעל. הטענה של חברתי לא נטענו בתגובות שהוגשו ומדובר בהרחבת חזית ולכל ראייה לא צרפה

22 חוות דעת של מומחה מטעם העירייה וגם הטענה לא נכונה עובדתית. ככל שבית המשפט יתיר הרחבת

23 חזית אבקש להגיש מסמכים נוספים לתיק.

24

25 **ב"כ המשיבה:** מפנה לטענות בדבר זכות העמידה לתגובת המשיב להתנגדות. אחרי זה חברי חזר בו

26 מהבקשה.

27

28 **ב"כ המערער:**

29 אבקש להגיש אסמכתאות בעניין. חברתי אומרת שלא ביצעו התאמה לפני המועד, אנחנו עשינו הכול

30 אפילו מעבר, תיאמנו פגישה עם חיים נרגסי חודש לפני, ייצגה בדיון עו"ד אלבוחר, הסברנו את

31 העלויות הכרוכות בכך והם סירבו ולכן הגשנו בקשה לבצע התאמה בהתאם לאותם הסכמות רק בגלל

32 הנזק הכללי והבקשה הוגשה לפני שעבר המועד של ההסכמות. היא הוגשה 10 ימים לפני ואחרי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 אוקטובר 2018

עפמ"ק 18-10-2970 אבו עישה נ' מדינת ישראל

1 שניתנה תשובה סופית מטעם המשיבה, לא השתהינו כי רצינו לבצע התאמה, מדובר בדבר סביר
2 ולגיטימי. גם מבחינת הצדק, מדובר במשרד מכירות למבנה זמני כמו שעושים בכל ירושלים. אם
3 תבוצע התאמה תוך 30 יום לא יגרם שום נזק למשיבה וגם תהיה לה זכות לבוא לאחר מכן עם פיקוח
4 ולראות אם יש התאמה או לא. אני מוכן לשם הזהירות להפקיד סכום בקופת בית המשפט תוך 9
5 חודשים לבצע הריסה וזה יראה שהמטרה שלנו למכור דירות ולהרוס את המבנה. חברתי טענה שאני
6 חוזר בי מטענותינו אבל היא חזרה בה מההסכמה. ההסכמה הייתה שאני רשאי לבצע התאמה, פניתי
7 לפני, לא היה לי משתלם לבצע התאמה ואחר כך יסרבו לי. לא עשיתי כי פניתי חודש וחצי לפני. לא
8 בכדי גם חזרתי בי מההסכמה. לא מדובר במבנה זמני, מבחינת מדיניות זה לא מצדיק הריסה כי זה
9 הסעד החמור ביותר.
10 ככל שחברתי וההחלטה של בית המשפט שבגינה אנחנו כאן מתייחסת ל-120 ימים, הם ניתנו עובר
11 להסכמות, כי אם היינו יודעים שהם יטענו ל-120 יום אז לא הייתה טעם להסכמה, לכן בשל כך יש
12 להחזיר אותי לערכאה קודמת או להיעתר לגוף העתירה שלי.

13

14 **ב"כ המשיבה :**

15 ההתנהלות של המערער מראה מהגשת הבקשה לביטול הצו ועד עכשיו שמנצל את ההליך המשפטי
16 לרעה, לא יכול להיות שיחזור בו מהבקשה ומטענותיו וכעת ישוב ויבקש להחזיר את התיק לבית
17 המשפט כדי לשוב ולטעון על מה שבוצע. המבנה היה קבוע להריסה הוא מעריך את הנזק כ-10,000 ₪
18 בשל ביטול ההריסה, מתאם ההריסות לא נמצא כרגע במשרד, הוא לא יכול להגיד באיזה יום ובאיזה
19 סכום. אני רואה את הבקשה לסיוע בצו ההריסה בתיק.

20

21 **ב"כ המערער :** אם בית המשפט לא יעתר לערעור שלי, אבקש 45 יום לפרק את המבנה.

22

23 **ב"כ המשיבה :** אני מתנגדת בתוקף, למבקש היה 5 חודשים לעשות זאת ולא עשה.

24

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 אוקטובר 2018

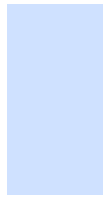
עפמ"ק 2970-10-18 אבו עישה נ' מדינת ישראל

1
2
3
4
5
6
7

החלטה

פסק הדין יישלח לב"כ הצדדים.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תשע"ט, 11/10/2018 במעמד הנוכחים.

חנה מרים לומפ, שופטת

8
9
10

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייים

11 אוקטובר 2018

עפמ"ק 18-10-2970 אבו עישה נ' מדינת ישראל

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

פסק דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת ס' אלבו) מיום 3.9.18 בב"נ 6918-05-18 (להלן: "החלטת בית משפט קמא") לפיה דחתה את בקשת המערער לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי.

רקע

1. ביום 29.4.18 הוצא צו הריסה מנהלי על מבנה קל בשטח של 122 מ"ר וכן על קונסטרוקציות ברזל והכנה למבנה קל בשטח של 36 מ"ר, סה"כ שטח הבנייה 148 מ"ר. המבנה ממוקם בשכונת שועפט קורדינטות 221768 : 635894. בעת הוצאת הצו על המבנה הוא לא היה מאוכלס.

2. ביום 3.5.18 הוגשה בקשה לביטול צו ההריסה המנהלי בטענה, כי מדובר במבנה זמני שאינו טעון היתר וככל שיש צורך בהיתר, הרי שזה מצוי בהישג יד. עוד נטען לפגמים שנפלו בצו ההריסה המנהלי וכן לאכיפה בררנית.

3. ביום 4.5.18 ביקש המערער לזמן את המפקח על הבנייה וכן עדים נוספים לדיון בבקשה, וכן ביקש ביום 7.5.18 צו לגילוי מדיניות המשיבה. בית משפט נעתר לבקשה הראשונה באופן חלקי ודחה את הבקשה השנייה.

4. בתגובת המשיבה לבקשת המערער, היא טענה כי לא נפל פגם בצו, והוסיפה שדין הבקשה להידחות על הסף, מאחר שהמערער לא הראה זיקה לנכס. כמו כן הוסיפה שמדובר במקום שלא ניתן לגביו כל היתר בנייה, ועל כן ביקשה לדחות את הבקשה.

5. בעת הדיון בבית משפט קמא ביום 8.5.18 הגיעו הצדדים להסכמות כדלקמן: "המבקש יחזור בו מהבקשה לביטול צו ההריסה המנהלי ובכלל זה מטענותיו לעניין חוקיות הצו והבקשה תימחק. מניין הימים לביצוע הצו ידחה ליום 8.8.18. המבקש יהיה רשאי להגיש בקשות לדחיית מועד ביצועו של הצו בהתאם להתקדמות תכנונית, כאשר המשיבה אינה מתחייבת לתת הסכמתה. כמו כן שמורה למבקש הזכות לבצע התאמה של המבנה כך שיהיה פטור

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 אוקטובר 2018

עפמ"ק 18-10-2970 אבו עישה נ' מדינת ישראל

- 1 מהיתר, בהתאם להוראות כל דין, וזאת מבלי שיש בכך הסכמה של המשיבה לטענה כי
2 המבנה פטור מהיתר". בית משפט קמא נתן להסכמה זו תוקף של החלטה.
3
- 4 6. ביום 31.7.18 הוגשה בקשה לדחיית מועד ביצוע צו ההריסה המינהלי, וזאת מאחר שהמערער
5 החליט לבצע התאמות למבנה נשוא הבקשה על מנת שיתאים להגדרה של מבנה זמני. המערער
6 טען ששכר לשם כך את שירותיו של משרד קבלנות. על מנת לצמצם את הנזק למבנה הקיים
7 טען המערער כי נדרשים לו 60 ימי עבודה וזאת עד ליום 25.9.18.
8
- 9 7. המשיבה בתגובתה מיום 5.8.18 התנגדה לבקשה. בתגובתה טענה, כי המבנה אינו עונה על
10 הגדרת "מבנה זמני" שכן אין מדובר באתר בניה והמבנה אינו מוצב על הקרקע.
11
- 12 8. בתגובתו מיום 9.8.18 טען המערער, כי בקשתו הוגשה בהתאם להסכמות הצדדים מיום
13 8.5.18. לגופו של עניין טען, שככל שיבצע את ההתאמות, אין המדובר במבנה הדרוש היתר
14 וכל שביקש הוא ארכה קצרה לערוך התאמות אלה.
15
- 16 9. בית משפט קמא ביום 9.8.18 ביקש את תשובת המערער לכך שלא הוגש תצהיר בתמיכה
17 לבקשתו וכן לכך שהמבנה נראה כמבנה שאינו מוצב על הקרקע.
18
- 19 10. ביום 30.8.18 הגיש המערער תצהיר של בעל מקצוע ותמונות, מהם עלה שמדובר במבנה
20 המחובר לקרקע וכי פרויקט הבניה מצוי בהליך של אישור.
21
- 22 11. ביום 5.9.18 שבה המשיבה והתנגדה לבקשת הדחייה, שכן המבנה לא עומד בתנאי הפטור.
23 לטענתה אין מדובר במבנה זמני, אלא במבנה של קבע והוא מוצב במקום לתקופה העולה על
24 120 יום, כאשר לא נעשה דבר להתאמתו.
25
- 26 12. בהחלטתו מיום 13.9.18 קבע בית משפט קמא, כי מאחר שחלפו 120 יום, אין מדובר במבנה
27 זמני, ועל כן יש לדחות את עיכוב ביצוע הצו. לצורכי התארגנות ניתנה ארכה בת 7 ימים. על
28 החלטה זו הוגש הערעור שלפניי.
29
30
31

טענות הצדדים :

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 אוקטובר 2018

עפמ"ק 18-10-2970 אבו עישה נ' מזינת ישראל

13. המערער טוען כי מניין 120 ימים לא נאכף באתרי בנייה אחרים. עוד טען שלא היה מקום לטענות העירייה בעניין זה, מאחר שבהסכמה מיום 8.5.18 מניין זה כלל תקופה שהיא מעבר ל-120 הימים, כך שטענת המשיבה בעניין זה נגועה בחוסר תום לב. עוד הוסיף שמדובר בהיתר שהוא בהישג יד, שכן במסגרת פרויקט בנייה גדול יאושר גם מבנה זה. לחלופין ביקש המערער לדחות את מועד ביצוע ההריסה ל-9 חודשים, כאשר שיווק פרויקט הבנייה הסתיים והמשיב יהרוס בעצמו את המבנה. לחלופי חילופין טען המערער שככל שבית המשפט ידחה את הערעור תינתן לו שהות של 45 יום לפרק את המבנה.

14. המשיבה טענה, כי דחיית מועד ביצוע ההריסה נבע מכך שלא בוצעו הריסות באותה עת בשל חגי המוסלמים, ולא מטעמים הקשורים לגופו של עניין. מפרוטוקול הדיון עולה לשיטתה שניתנה למערער הזדמנות למצות את זכויותיו על פי דין, מבלי שניתנה כל התחייבות מטעם המשיבה. המשיבה הוסיפה שעל אף חלוף הזמן המבנה לא הותאם. המערער חזר בו מטענותיו בבית משפט קמא, ועל כן הוא אינו יכול לחזור ולטעון אותם בדיון בערעור או לבקש לחזור לבית משפט קמא ולטעון טענות אלה. המשיבה ציינה, כי בשל הסכמות אלה לא נדונה השאלה בדבר זכות העמידה של המערער. ב"כ המשיבה הוסיפה, כי מאחר שהוזמנה הריסה לאותו מבנה, אשר בשל הגשת הערעור עוכבה הריסתו במועד שנקבע, נגרם נזק משמעותי למשיבה אותו היא מעריכה ב"כ-10,000 ₪. המשיבה אף התנגדה לדחות את מניין הימים לביצוע צו ההריסה המנהלי למשך 45 יום, שכן לדבריה למערער הייתה שהות ארוכה לבצע את ההתאמה או את ההריסה, ולא עשה כן. להפך, המערער ניצל את ההליך השיפוטי על מנת להפעיל את המשרד.

דיון והכרעה :

15. לאחר שעיינתי בתיק בית משפט קמא, בהחלטת בית משפט קמא, בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים בדיון היום, מצאתי כי דין הערעור להידחות.

16. בהסכמת הצדדים מיום 8.5.18 ניתנה למערער ארכה של שלושה חודשים לפנות בשני אפיקים מקבילים. הראשון- להגיש בקשה לדחיית ביצועו של הצו בהתאם להתקדמות תכנונית. השני- ביצוע התאמה של המבנה, כך שיהיה פטור מהיתר. המשיבה הדגישה בדיון כי אין לראות בדחייה משום הסכמה לבקשות שהוגשו על-ידי המערער וכן אין לראות בהסכמה כי המשיבה סבורה שמדובר במבנה הפטור מהיתר.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 אוקטובר 2018

עפמ"ק 18-10-2970 אבו עישה נ' מדינת ישראל

17. בדיון היום אישר ב"כ המערער שלא בוצעה התאמה במבנה. המבנה כיום מאוכלס ומשמש כמשרד והוא בהיקף של למעלה מ-140 מ"ר. כלומר, כמעט פי 3 מהמקסימום שנקבע למבנה שאינו דרוש היתר עפ"י התקנות. בתקופת הדחייה לא עשה המערער כל התאמות, כך שהמבנה שנדון לפני היום הוא מבנה גדול, קבוע, שעומד על תילו מזה למעלה מחמישה חודשים ואינו עומד בגדרי תקנות הפטור. במצב דברים זה הרי שמדובר במבנה רגיל, שלצורך קבלת בקשה לדחיית מועד ביצוע צו הריסה מנהלי, יש להראות שמדובר במבנה שההיתר בעניינו הוא "בהישג יד". בענייננו, כל שהוגש הוא תצהיר אדריכל כללי על כל פרויקט הבניה ללא התייחסות ספציפית למבנה זה, ללא לוח זמנים, כך שלא הוכח שמדובר בהיתר המצוי בהישג יד. בהקשר זה יוער, כי הנטל להראות שההיתר בהישג יד מוטל על כתפי, והוא לא עמד בנטל זה.
18. אשר לטענה, כי יש לאפשר למערער לשנות את המבנה כך שיכנס בגדרי הפטור. מאחר שלא נעשו שינויים במבנה, על אף שעברה מלוא התקופה שהתבקשה בבקשה מיום 31.7.18 (תקופה של 60 יום שהסתיימה ביום 30.9.18), ובפועל המערער קיבל את מבוקשתו, נראה שהטעם להגשת הבקשה מלכתחילה הייתה דחיית הקץ ולא רצון אמיתי לשנות את המבנה. על כן לא מצאתי שיש מקום לבחון האם מדובר במבנה שנכנס בגדרי התקנות, לו היה בהיקף של 50 מ"ר, שכן המבנה בעת הגשת הבקשה ובעת הדיון היום אינו עונה על דרישה זו.
19. עוד לא מצאתי להיזקק לטענה בדבר אכיפה בררנית, שכן גם בעניין זה הנטל מוטל על כתפי הטוען, שלא הביא ראיות בדבר וחזר בו מטענתו, ומכל מקום לא ניתן לבחון טענה זו מאחר שאין המדובר במבנה זמני.
20. יוער באשר ל-120 הימים, שאכן לא היה מקום מצד המשיבה להתייחס לטענה זו בתשובתה, שכן היא בעצמה הסכימה שהמבנה יעמוד על תילו לתקופה העולה על 120 ימים. עם זאת, לא מצאתי להתערב בהחלטת בית משפט קמא, מאחר שגם לדידי היה מקום לדחות את הבקשה, מנימוקים אחרים, כאמור.
21. לפיכך דין הערעור להידחות. מאחר שמדובר במבנה שכבר נקבע מועד להריסתו, ומאחר שנראה שכל מטרת ההליך הייתה דחיית קץ, על מנת שהמבנה ישמש כמשרד לתקופה ארוכה ככל האפשר מבלי שבוצעו התאמות, מצאתי לפסוק הוצאות למשיבה בסך 12,000 ₪. סכום זה יועבר מהפיקדון שהופקד במסגרת הליך זה והיתרה תושב למערער.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

11 אוקטובר 2018

עפמ"ק 18-10-2970 אבו עישה נ' מדינת ישראל

1 .22. הצו יכנס לתוקפו ביום 17.10.18.

2

3 .23. המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ותוודא טלפונית את קבלתו.

4

5

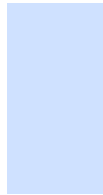
6

7

ניתן והודע היום ב' חשוון תשע"ט, 11/10/2018 בהעדר הנוכחים.

8

9

חנה מרים לומפ, שופטת

10

11

12

13

14

15

הוקלד על ידי איריס חביב

